

โดย จูเลีย เวททรา
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ฉันมีครอบครัวอยู่ในโลกนี้ พวกเขาแสนดีต่อฉัน” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 98)

“โอเบ็ตมาเร็ว! ได้เวลาตกปลาแล้ว!” คุณพ่อบอก

เฮย์เดนยิ้มขณะมองไปรอบๆ ทุกอย่างสดใสและเสียงพึมพำที่ทะเลสาบมีแต่พวกเขา!

เฮย์เดนเดินตามพ่อไปท้ายรถและยกอุปกรณ์ตกปลากล่องใหญ่ออกจากกระโปรงหลัง หนักนาคู แต่เขาไม่เกี่ยง เขาจะยกหนักกว่านี้สองเท่าก็ได้ถ้ามันหมายถึงได้ตกปลากับพ่อ

คันเบ็ดกระทบกันขณะคุณพ่อดึงออกจากกัน “เหมือนแดนหลับอยู่” ท่านพูด “ลูกจะปลุกน้องไซ้ไหม?”

เฮย์เดนพยายามไม่หงุดหงิด “ครับ”

เขาเกือบลืมนึกว่าแดนน้องชายของเขาไปด้วย แดนชอบวิ่งไปวิ่งมาและพูดเสียงดัง เขาทำให้ปลาหนีหมด!

เฮย์เดนมองเข้าไปในหน้าต่างที่เปิดอยู่ “แดน ได้เวลาตื่นแล้ว”

แต่แดนนอนนิ่ง

เฮย์เดนหยุดครู่หนึ่ง แดนอาจจะหลับตลอดก็ได้ ถ้าอย่างนั้นก็โชคดี

เฮย์เดนลากกล่องอุปกรณ์อย่างเงียบๆ ไปตรงจุดตกปลาของพ่อริมฝั่ง “นี่เหยื่อครับ หนอน แล้วก็ของทั้งหมด!”

พ่อรับกล่องอุปกรณ์จากเขา “เยี่ยมเลย ชอบใจลูก” จากนั้นพ่อมองไปรอบๆ “ไหนน้องชายลูกล่ะ” เฮย์เดนมองไปที่รถ เขาสงสัย

ทันทีว่า เขา จะรู้สึกอย่างไรถ้าเขาตื่นขึ้นมาไม่เห็นใครในสถานที่ใหม่ไม่ดี เฮย์เดนตัดสินใจ เขาอาจจะรู้สึกกลัว

มากก็ได้ และแดนอายุแค่ห้าขวบ

“พ่อครับ เดี่ยวผมกลับมาจะครับ” แต่เมื่อเขามองเข้าไปในรถ แดนหายไปแล้ว!

เฮย์เดนไม่ได้ยินเสียงหึ่งๆ ของแมลงอีก ทุกอย่างเงียบกริบ

“แดนไม่อยู่ที่นี่!” เฮย์เดนตะโกนบอก

พ่อรีบวิ่งมาดูที่รถ

“เขาอาจจะกำลังหาเราก็ได้”

พ่อบอก “แค่หาที่เดียวเอง เขาจะไปไม่ไกล”

เฮย์เดนพยายามใจเย็น แต่ท้องของเขากำลังปั่นป่วน “ผมจะสวดอ้อนวอนได้ไหมครับ”

“พ่อคิดว่านั่นเป็นความคิดที่ดีมาก”

เฮย์เดนขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับน้องชายและทูลขอให้พวกเขาพบแดนโดยเร็วเพื่อแดนจะไม่รู้สึกกลัว

เมื่อเฮย์เดนสวดอ้อนวอนจบ เขารู้สึกสบายใจ

พ่อวางมือบนป่าของเฮย์เดน

“ถ้าลูกเป็นแดนลูกจะทำอะไร ลูกจะไปที่ไหน”

เฮย์เดนสังเกตเห็นประตูอีกด้านหนึ่งของรถเปิดอยู่ แดนคงไม่เห็นพวกเขาบนฝั่ง เฮย์เดนชี้ไปตรงทางเดินใกล้ๆ “ผมน่าจะเดินไปทางนั้น” เขาบอก

พวกเขารีบไปตามทางนั้น รู้สึกเหมือนทุกวินาทีผ่านไปช้า

มาก ขณะเดินอยู่ ณ นั้น เฮย์เดนกล่าวคำสวดอ้อนวอนในใจตลอดเวลา หลังจากเดินไปได้ไม่กี่ก้าว พวกเขามาถึงทางโค้งและเห็นแดนอยู่ข้างหน้า

“แดน!” เฮย์เดนตะโกนเรียก แดนหมุนตัวและยิ้ม “เข้าไปไหนกันมาครับ”

เวลาเร็วขึ้นอีกแล้ว เฮย์เดนวิ่งไปหาแดนและกอดเขาแน่น

“พีดีใจที่เราเจอเธอ” เฮย์เดนบอก เขาสวดอ้อนวอนขอบพระทัยอย่างรวดเร็วในใจ

แดนยิ้ม “ปลาอยู่ไหนล่ะครับ” “มานี่มา พี่จะให้ดู” เฮย์เดนตอบเท้าของเขาอยากวิ่งไปที่ทะเลสาบ “มาดูกันว่าใครจะตกปลาตัวแรกได้ พี่จะช่วยเอาเหยื่อติดเบ็ดให้เธอ” ■
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐจอร์เจีย สหรัฐอเมริกา

ไปตกปลา

เฮย์เดนอดใจรอไปตกปลาไม่ไหว!
ถ้าแดนไม่มาด้วยก็คงจะดี...

